

Mimarlık Pratiği İçin Tavsiye Edilen Uluslararası Profesyonellik Standartları Konusunda UIA Mutabakat Metni'nin Politikalarına İlişkin Öneri Kılavuzları

KAYIT/TESCİL VE RUHSAT İŞLEMLERİ

5 Eylül 1997
4 Mart 1998, revizyon
17 Nisan 1998, revizyon
10-12 Aralık 1998, revizyon,
Haziran 1999, kabul

Mutabakat Metni Politikası

UIA, bütün ölkelerde mimarların işlevlerinin kayıt/tescil/ruhsat uygulaması içine alınmasını desteklemektedir. Kamu yararı açısından, bu tür kayıt/tescil/ruhsat uygulamalarının usulleri yasal düzenlemelerle belirlenmelidir.

Giriş

Kayıt/Tescil/Ruhsat

Kayıt/tescil/ruhsat işlemi, bir bireyin bağımsız mimar olarak mesleği uygulamaya yeterli kişisel birikime sahip olduğunun resmi olarak ve yasal açıdan tanınmasıdır ve beraberinde, istenilen niteliklere sahip olmayanların belirli işlevleri yerine getirmesini önleyen yasal düzenlemelerle de bağıntılıdır. Yüksek nitelikli, sürdürülebilir bir yapılı çevrenin toplum yararına olduğu gerçeği ve inşaat sektöründen kaynaklanan tehlikelerin ve olumsuz sonuçların varlığı dikkate alındığında, toplumu yeterince koruyabilmek için, mimarlık hizmetlerinin uygun niteliklere sahip meslek adamları tarafından yerine getirilmesi önem taşımaktadır.

Kayıt/tescil/ruhsat işlemleri, toplum yararını güvence altına alan ve eğitim, deneyim ve sınav konularında getirilmiş asgari yetkinlik standartlarını temel alır. Meslekler itibariyle getirilen tescil düzenlemesi, yurttaşların sağlık, güvenlik ve esenliği için devletin özünde bulunan bir denetim erkinin kullanılmasıdır. Genellikle bir meslek alanında tescil uygulamasının gerekliliği şu beş kritere dayandırılır:

- 1) Mesleğin herhangi bir düzenleme olmaksızın uygulanması tüketicilerin yaşamı, sağlığı, güvenliği veya ekonomik refahı açısından ciddi riskler oluşturuyorsa ve bu risk potansiyeli tanımlanabilir nitelikte olup büyük olasılıkla gerçekleşecekse,**
- 2) Meslek pratiği üst düzeyde yetenek, bilgi ve eğitim gerektiriyorsa,**
- 3) Uygulamacının işlev ve sorumlulukları, bağımsız karar vermeyi gerektiriyorsa ve meslek topluluğunun üyeleri mesleklerini bağımsız olarak uyguluyorlarsa,**

4) Mesleği uygulama alanının kapsamı diğer tescilli veya tescilsiz mesleklerden ayırdedilebiliyorsa,

5) Söz konusu meslek topluluğuna getirilecek düzenlemenin, toplum üzerindeki ekonomik ve kültürel etkileri savunulabilir nitelikteyse.

Mimarlık meslek pratiği bu klasik kriterlere uymaktadır.

Meslek Pratiğinin Düzenlenmesi ve Ünvan Tescili

"Meslek pratiğinin düzenlenmesi", ya da diğer bir deyişle, bir meslek pratiğine yasal düzenleme getirilmesi, bu meslekle ilgili hizmetlerin sadece öğrenim, eğitim görmüş, sınav vermiş olmak gibi belirli yasal kriterleri karşılayan kişilerce verilebileceği anlamına gelir.

Geleneksel olarak meslek pratiğinin düzenlenmesi veya tescil sistemi, - devlet ve tüketicilere bir maliyeti olması ve mesleğe girişi sınırlandırması nedeniyle- sadece böyle bir düzenleme olmaması durumunda toplum sağlığı, güvenliği ve refahı açısından ciddi tehlikelerin söz konusu olabileceği meslekler için uygun görülmektedir. Bir mesleğin meslek pratiğine getirilecek düzenlemelerle denetlenmesinin gerekip gerekmediğine karar verirken çoğu devlet aşağıda belirtilenleri de içeren bir dizi kriter kullanmaktadır:

- Toplum, yasal bir düzenlemenin olmayışından zarar görmekte midir ve bu zararlar belgelendirilebilir mi?
- Devletçe getirilecek düzenlemelerin alternatifi var mıdır?
- Toplum bu bağlamda mevcut yasa, yönetmelik ve standartlarla korunabilmekte midir ve mevcut mevzuatın güçlendirilmesi sorunu çözebilecek midir?
- Mesleğe getirilecek düzenlemenin devlet ve toplum açısından maliyeti nedir ve böylesi bir düzenlemede toplum yararı var mıdır?

"Ünvan Tescili"nde, kişilerin gene belirli yeterlilik kriterlerine sahip olması aranmakta, ancak sadece ünvanın kullanılması denetlenmektedir. Bu durumda, tescil edilen ünvana sahip olmayan kişiler de söz konusu hizmeti yerine getirmeye devam edebilmektedir. Ünvan tescili kişilere sadece yasal olarak korunan bir ünvanı kullanma hakkını vermelidir. Ünvan konusunda çıkarılan bir yasa, söz konusu meslek grubunun meslek pratiğinin kapsamını etkilememeli ya da bir hizmeti yapmaya o zamana kadar yasal yetkisi olmayan kişilerin bu işleri yapmasına olanak vermemelidir. (NOT: Çoğu ülkede ünvan tescili, "ruhsat" işlemi olarak adlandırılmaktadır. "Tescil" deyimini ise çok kez devletçe getirilen düzenlemelerin tümünü kapsayan genel bir terim olarak kullanılmaktaysa da, çoğu ülkede meslek pratiğinin düzenlenmesi anlamına gelmektedir.)

Ünvan tescili ile toplumun, belirli bir hizmeti sunan veya sağlayan yetişmiş kalifiye uygulayıcılar ile yeterli eğitimi almamış niteliksiz unsurları ayırdedebilmesine yarayan bir araç amaçlanmaktadır. Ünvan tescili, istenilen niteliklere sahip olmayanların da bu hizmeti sunmasını engellemez, sadece bu kişilerin yeterliliklerini yargılamaya yarayan bir ölçü getirir. Ünvan tescilinin toplumun ciddi bir tehlike ile karşılaşmasının söz konusu olmadığı, ancak tüketicilerin kendilerine hizmet sunanların niteliklerini karıştırabilecekleri, bu konuda yanlışya düşebilecekleri durumlar için uygun olduğu düşünülmektedir.

Ünvan tescili, hizmetlerden yararlanan tüketicilerin ve toplumun, yetişmiş nitelikli kişilerle, niteliksizleri, devlete ve tüketicilere asgari maliyetle ayırdedebilmesini olanaklı kılma amacına yöneliktir. Ünvan tescili uygulamasında, kayıt koşullarını yerine getiremeyen kişiler,

geçimlerini sağladıkları işlerden yoksun bırakılmamış olur. Bu kişiler hizmet sunmaya devam ederler, ancak sadece yasal koruma altındaki bir ünvanı kullanmaları engellenmektedir.

Önerilen Yasal Çerçeve

Uluslararası Mimarlar Birliği, mimarlık mesleğine düzenleme getiren yasa ve yönetmeliklerin, mesleğin uygulanması alanındaki düzenlemeleri esas almasını önermektedir. Aşağıda getirilen tavsiye ve öneriler, bu yaklaşımı yansıtmakta ve bir devletin kendi sınırları ötesine taşınan sorunlu alanların çok azına yönelik hükümler getirmektedir. Metni kısa tutabilmek için, bu kılavuzda "kayıt/tescil/ruhsat" işlemleri kısaca "kayıt" olarak geçmektedir. Dikkat edilecek diğer bir husus da, ulusal veya uluslararası idari bölgeler arasında yürürlüğe konulacak herhangi bir "karşılıklı tanıma" anlaşması konusunda UIA tarafından benimsenen görüş, sadece tescilli mimarların (gerek meslek pratiği, gerekse ünvan tescili belirlenmiş mimarların) tanınması yönündedir.

UIA üye kesimlerinin temsil ettiği her ülkenin yasaları, dili, düzenlenişi ve getirdiği hükümler açısından söz konusu ülkenin kendine özgü politik ve kültürel özelliklerini yansıttığı için, burada, bir yasa metni taslağı değil, yol gösterici bir kılavuz önerisi getirilmektedir. Uluslararası düzeyde tam bir yasa metninin önerilmesi, hiç kuşkusuz uyumsuzluk ve belirsizlik yaratırdı.

1. Tanım

1.1 Mimarlık Meslek Pratiği: Tescil işlemlerini düzenleyecek yasal belgeler bağlamında mimarlık pratiğinin tanımı, UIA tarafından kabul edilen Mimarlık Pratiği İçin Tavsiye Edilen Uluslararası Profesyonellik Standartları Konusunda UIA Mutabakat Metni'ndeki tanım olmalıdır:

"Mimarlık meslek pratiği, kent planlaması ve yapı veya yapı gruplarının tasarlanması, inşaatı, genişletilmesi, korunması, restorasyonu ve tadilatları için gereken mesleki hizmetlerin sunulmasını içermektedir. Bu mesleki hizmetler, planlama, ve arazi kullanımı planlaması, kentsel tasarım; avan projelerin, tasarımların, çizimlerin, maketlerin, şartnamelerin ve teknik belgelerin temini, başkaları tarafından (danışman mühendisler, kent plancıları, peysaj mimarları ve diğer uzman danışmanlar) uygun şekilde ve herhangi bir sınır konmadan hazırlanan teknik çalışmalar arasında eşgüdümün sağlanması, yapı ekonomisi, sözleşme yönetimi, inşaatın izlenmesi (bazı ülkelerde "kontrollük" olarak tanımlanmaktadır) ve proje yönetimini içerir, ancak bunlarla sınırlı değildir."

Mimarlık pratiğine ilişkin bu tanım, mimarların olağan olarak yerine getirdikleri, özel olarak yetiştirildikleri ve mesleki yeterliliklerini kanıtlamaları istenilen bir alandaki yaygın ve değişik hizmetleri kapsar. Öğrenim, eğitim ve yeterlilik konusundaki standartların daha dar tutulduğu yasal mevzuatın geçerli olduğu bazı ülkelerde, UIA Mutabakat Metnindeki tanımın bu daraltılmış standartları yansıtacak şekilde değiştirilmesi gerekebilir.

Tescil yaptırmayan veya tescil mevzuatı ile mesleği uygulamasına izin verilmemiş hiçbir kişinin, mimarlık meslek pratiği içinde yer almasına izin verilmemelidir. Hiçbir kişinin, mimarlık mesleğini uygulamak üzere tescil işlemi yaptırmadan, "mimar" ünvanını kullanmasına veya kendini topluma "mimar" olarak tanıtmaya izin verilmemelidir.

Bazı durumlarda, resmi mevzuat tasarımıyla ilişkili değişik gruplardan meslek adamlarının, kendi mesleklerini uygularken zaman zaman mimarlık uygulamasına da karışmaları

durumunu mevzuatın hükümleri dışında bırakılabilmektedir. Bu tür kapsam dışı bırakmaların, yasal geçerliliği olan diğer tasarım etkinlikleri ile mimarlık meslek pratiği arasındaki sınırları belirlemeye yarayacak şekilde dikkatlice düşünülmesi önemlidir.

Çoğu yerde inşaat mühendisliğine ilişkin kayıt/tescil mevzuatı, mühendislerin bir çok proje türü ile birlikte bina tasarımı yapmalarına da izin vermektedir. Mimarlık mesleği ise genellikle yasalarla, sadece "insanlar tarafından iskan edilen" bina ve yardımcı tesislerin tasarımı ile sınırlandırılmaktadır. UIA, mimarlık mesleğini düzenleyen mevzuatın, meslek pratiğinin kapsamını gereksiz yere daraltmamasını ve mimarların, meslek pratikleri aracılığı ile gerçekleştirdikleri mimari tasarımlarla bir toplumun kültürel ve estetik değerlerinin köklerini ifade ettikleri gerçeğini kabul etmesini savunmaktadır.

2 - Kayıt İşlemlerini Yapanlara İlişkin Düzenleme

2.1 Yetkilendirme: Mimarların mesleki davranışlarını düzenleyen kuralları belirleyecek olan bir mimarlık kayıt/tescil kuruluşunun bu alanda yetkili kılınması kesinlikle yasa yolu ile yapılmalıdır. Meslekte uygun olmayan davranışlardan dolayı kayıt/tescilin kaldırılması veya askıya alınması yetkisi ile birlikte kural koyma yetkisinin tanınması, yasal düzenlemede neyin uygunsuz davranış olacağına ilişkin daha ayrıntılı tanımını gerektirir.

2.2 Davranış Kuralları: Mevzuat, mimarlık kayıt/tescil kuruluşuna, düzenleyici işlevinin bir parçası olarak, tescilli mimarların uygulamada tabi olacakları davranış kurallarını belirleme yetkisini de vermelidir. Mevzuatta bu türden kuralların kapsam ve içeriği de yer almalıdır. Mevzuat ayrıca, mimarlık kayıt/tescil kuruluşu tarafından belirlenen davranış kurallarının ihlal edilmesinin, tescilin kaldırılması veya askıya alınması veya ceza uygulamasını gerektiren durumlardan biri olduğunu da hükme bağlamalıdır.

3- Tescil İçin Gerekli Nitelikler

Tescil için getirilecek yeterlik kriterleri nesnel ve saydam olmalıdır. Tescil mevzuatında; "Mimarlık Pratiği İçin Tavsiye Edilen Uluslararası Profesyonellik Standartları Konusunda UIA Mutabakat Metni"nde yer alan, mimarda aranacak temel koşullar, eğitim, akreditasyon/onay/tanıma, mesleki deneyim/yetişme/staj ve mesleki bilgi ve becerilerin kanıtlanması/sınanmasına ilişkin politikaların ve bu konulardaki kılavuzların uygun bir şekilde yansıtılmasına dikkat edilmelidir. Mevzuatta, mesleğe giriş için vatandaşlık veya ikamet koşullarının bulunması uygun değildir.

3.1 Mezuniyet/Diploma: Tescil için başvuracaklarda, akredite edilmiş bir mimarlık diploması almış olmaları koşulu aranmalıdır. UIA, mimarlık eğitiminde asgari kriter olarak UIA/UNESCO Mimarlık Eğitimi Şartının esas alınmasını tavsiye etmektedir.

3.2 Staj: UIA, kayıt için başvuran bir kişinin Mutabakat Metni Politikasında öngörülen mesleği uygulama sürecinden geçmiş olmasını tavsiye etmektedir

3.3 Sınav: Tescil edilebilmeleri için, başvuranlarda, kayıt/tescil kuruluşu tarafından mevzuata uygun olarak kararlaştırılmış konu ve değerlendirme esaslarını temel alan sınavlardan geçmiş olmak koşulu aranmalıdır.

3.4 Kişisel Mülakat: Kayıt/tescil kuruluşu, tescil için başvuranlarla kişisel mülakat yapmayı talep edebilir.

3.5 Ahlaki Karakter: Eğer devletçe, kayıt/tescil kuruluşuna bir adayı "ahlaki karakter" açısından uygun bulmayarak reddetme yetkisi verilmek isteniyorsa, mevzuat sadece adayın geçmişı ile ilgili olarak yapılacak böyle bir soruşturma için geçerli olacak konuları açıkça belirtmelidir. Bu konular aşağıda belirtilenler olabilir:

- Ağır cezayı gerektiren bir suçtan hüküm giymiş olmak;
- Başvuru sırasında yalan ya da yanıltıcı beyanda bulunmak;
- Meslek pratiğine ilişkin mevzuat gereği kayıt/tescil işlemine tabi olanların uymaları istenen kurallara aykırı davranmış olmak;
- Bölgesinde geçerli kayıt/tescil yasasına aykırı bir şekilde, kayıt olmaksızın mesleği uygulamış olmak.

Eğer başvuranların geçmişinde yukarıda belirtilen fiiller varsa, ancak bu konularda kendisinde olumlu bir değişiklik görölüyorsa, kayıt/tescil kuruluşuna, bu değişiklikleri dikkate alarak kayıt yapma izni verilmelidir.

4. Karşılıklılık İşlemleri

Mevzuat tescil için başvuran yabancıların kaydı için, Bölüm 3'de belirtilen "Tescil İçin Gerekli Nitelikler" ile yasa ve yönetmeliklerde karşılıklılık konusundaki mevcut olabilecek diğer hükümlere ek düzenlemeler getirmelidir.

4.1 Mesleği Uygulamak İsteyen Yabancıların Başvurusu: Belirli bir yasal mevzuatın geçerli olduğu bir bölgede mesleği uygulamak üzere başvuran bir yabancı eğer;

- Bu bölgede geçerli mevzuat kapsamında karşılıklılık anlaşması ile tanınmış yetkili bir kayıt/tescil kuruluşunca verilmiş güncel ve geçerli bir tescil belgesine sahipse,
- Mevzuatta tanımlanan usullere uygun olarak, kayıt/tescil kuruluşunca istenilen bilgileri içeren bir başvuru dosyası vermişse, tescili yapılmalıdır.

4.2 İş Almak Amacındaki Yabancıların Başvurusu: Kayıtlı olmadığı bir bölgede iş almak üzere ilişkilerde bulunacak yabancılar, başlangıçta kayıtları yapılmaksızın mimarlık hizmetlerine ilişkin teklifler verebilmelerini sağlamak üzere, şu koşulları yerine getirmeleri kaydıyla izin verilmelidir:

Bu bölgede geçerli mevzuat kapsamında karşılıklılık anlaşması ile tanınmış yetkili bir kayıt/tescil kuruluşunca verilmiş güncel ve geçerli bir tescil belgesine sahipse, kayıt/tescil kuruluşuna;

a) Karşılıklılık anlaşması ile tanınmış yetkili bir kayıt/tescil kuruluşunca verilmiş güncel ve geçerli bir tescil belgesine sahip olduğunu, ancak halen bu bölgede kayıtlı bulunmadığını ve bölgede mimarlık hizmetleri için teklif vermek üzere ilişkilerde bulunacağını

b) Mimarlık hizmetleri için teklif vereceği her potansiyel işverene, (a) bölümünde sözü edilen bildirim bir örneğini vereceğini, ve

c) Bölgede herhangi bir mimarlık hizmeti üstlendiğinde derhal kayıt/tescil için başvuracağını, yazılı olarak bildirmelidir.

Bu şekilde başvuruda bulunanların, tescil işlemleri yapıncaya kadar mimarlık hizmeti vermeleri yasaklanmalıdır.

4.3 Tasarım Yarışmaları: Kayıtlı olmadığı bir bölgede bir mimari tasarım yarışmasına katılarak iş almak isteyen kişilerin yarışmaya katılmalarına ancak aşağıdaki koşulları yerine getirmeleri kaydıyla izin verilmelidir:

- Bu bölgede geçerli mevzuat kapsamında karşılıklılık anlaşması ile tanınmış yetkili bir kayıt/tescil kuruluşuna verilmiş güncel ve geçerli bir tescil belgesine sahip olmak;
- Yarışmanın yapıldığı bölgedeki yetkililere yazılı olarak, bu bölgede geçerli mevzuat kapsamında karşılıklılık anlaşması ile tanınmış yetkili bir kayıt/tescil kuruluşuna verilmiş güncel ve geçerli bir tescil belgesine sahip olduğunu bildirmek;
- Yarışma sonucunda işi aldığı takdirde, derhal kayıt/tescil için bölge yetkili kuruluşuna başvurmayı kabul etmek.

5. Meslek Pratiğinin Şekilleri

Mimarlık hizmetlerinin şirket kuruluşları tarafından sağlanması durumunda, bu kuruluşların mimarların etkin kontrolü altında bulunmaları şart koşulmalı ve mimarlardan bireysel olarak talep edilen hizmet, iş ve davranış standartlarına aynen uymaları ve bu standartları sürdürmeleri istenmelidir.

UIA Meslek Pratiği Komitesinin anketine yanıt veren üye kesimlerin çoğu, kendi ülkelerinde mesleğin ortaklıklar ve geleneksel sermaye şirketleri şeklinde uygulanmasına devletçe izin verildiğini belirtmişlerdir. Şirket veya daha yeni bir uygulama olan sınırlı-sorumlu şirketler şeklinde gerçekleştirilen meslek pratiğine getirilen kısıtlamalar çoğu durumda ağır ve zor hükümler içermektedir. Bu kısıtlamaların çok çeşitli oluşu, uluslararası düzeyde mesleğin şirketler aracılığı ile uygulanmasına olanak sağlayan, ancak aynı zamanda da kamuoyuna sunulan mimarlık hizmetlerinin dürüstlüğü konusunda güvence veren makul bir kılavuza ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

5.1 Kuruluş Yapısı : UIA kılavuzları, aşağıdaki koşulların yerine getirilmesi koşulu ile, mevzuatta ortaklıkların (kayıtlı bir sınırlı sorumlu ortaklık dahil olmak üzere), sınırlı- sorumlu şirketler veya anonim şirketlerin mimarlık pratiği yapmasına olanak verilmesini tavsiye etmektedir:

- Ortaklıkta esas ortakların üçte ikisi; limited şirkette veya anonim şirkette yöneticilerin üçte ikisi her hangi bir ülkenin yasalarına göre mimarlık mesleğini uygulamak üzere tescil edilmişse;
- Sorumluluğu altında mimarlık hizmeti verilecek kişinin bizzat kendisi, bir ortaklıkta ortak, limited veya anonim şirkette üst düzey yönetici konumundaysa ve mesleği uygulamak üzere o bölgede tescili varsa.

Mevzuat, kayıt/tescil kuruluşuna, ülkede mimarlık mesleğini uygulayan ortaklık, limited şirket veya anonim şirketlerden; bu şirketlerin yetkilileri, yöneticileri, müdürleri, hisse sahipleri hakkında ve kuruluşça belirlenecek diğer konularda bilgi isteme yetkisini vermelidir.

5.2 Firma Adı: Tüm koşullar bağlamında bir ülkede ya da bölgede mimarlık mesleğini uygulama yetkisine sahip olan bir firmanın; kayıt/tescil kuruluşunun firmanın yöneticileri, müdürleri ya da ortakları hakkında talep ettiği bilgileri sağlamak koşulu ile; eğer anonim şirkette bütün müdürlerinin; eğer sınırlı sorumlu şirkette bütün yöneticilerinin; eğer ortaklıkta

bütün ortaklarının adlarını içermeyen bir firma adı altında, o ülke ya da bölgede mesleki faaliyette bulunmasına izin verilmelidir..

6. Mimarın Bir Projenin İnşaat Aşamasında Görevlendirilmesi

Düzenli şantiye ziyaretleri, uygulama-imalat paftalarının incelenmesi, yasal mevzuata ilişkin ihlallerin veya sözleşme belgelerinden farklı uygulamaların izlenerek işverene bildirilmesi dahil olmak üzere, inşaat yönetimi hizmetleri, mimarın kamu sağlığını, güvenliğini ve refahını güvence altına alan, önemli bir sorumluluk alanını oluşturur. Aşağıda tanımlanan yol gösterici çerçevenin amacı, inşaat hizmetlerinden asgari bir bölümünün projenin müellifi olan mimar tarafından sağlanmasını garanti altına almaktır:

6.1 Ana amacı itibariyle insanlar tarafından kullanılacak veya iskan edilecek bir projenin inşaatını yaptırmakta olan bir işveren; en azından düzenli şantiye ziyaretleri, uygulama-imalat paftalarının incelenmesi ve yasal mevzuat ile sözleşme belgelerine aykırı uygulamaların işverene bildirilmesi dahil olmak üzere, asgari inşaat yönetimi hizmetlerini yerine getirecek bir mimar istihdam etmediği sürece, bu mimarlık hizmetlerini kendisi üstlenmiş sayılacaktır.

6.2 Eğer projenin tasarımını yapan bir mimar, yukarıdaki paragrafta tanımlanan inşaat yönetimi hizmetlerini vermiyorsa, bunu bölgedeki kayıt/tescil kuruluşuna ve inşaatla ilgili resmi makamlara bildirmek yükümlülüğündedir.

6.3 Bir kayıt bölgesindeki yetkili kuruluş, belirli bir projede veya belirli bir proje kategorisinde, bir mimar tarafından Paragraf 6.1 de tanımlanan hizmetlerin verilmesine gerek olmaksızın toplumun yeterince korunduğu kanısına varırsa, bu zorunluluğu kaldırabilir.

7. Mimarlık Yapan Tescilsiz Kişilere İlişkin Düzenleme

Mimarlık mesleğinin kayıt/tescil işleminden geçmemiş kişilerce uygulanması, toplumun sağlığı, güvenliği ve refahı için tehlike teşkil eder. Aşağıdaki çerçeve, mevzuatın uygulanması için bir temel ve araç oluşturmaktadır:

7.1 Her ne kadar tescili yapılmamış kişilerin mimarlık kayıt/tescil mevzuatına aykırı davranışlarının suç sayılması gerekse de, kayıt/tescil kuruluşunun, savunma aldıktan sonra, belirli bir sınıra kadar ceza verme ve mesleği kayıt/tescilsiz uygulayanlar ile onlara yardımcı olan ve onları bu suça teşvik edenlerin kovuşturulması için yasal talepte bulunma yetkisi olmalıdır. Savcılık ve diğer yerel yasal mercilerin yanısıra, kayıt/tescil kuruluşu da meslek uygulamasındaki kayıt/tescil dışı kişilere, onlara yardımcı olanlara, onları bu suça teşvik edenlere ihtar/ceza verme ve verdiği cezaların infazı konusunda yetkilendirilmiş olmalıdır.

7.2 Mimarlık meslek pratiği kapsamında (Bu kılavuzun “Tanımlar” bölümünde tanımlandığı şekliyle) hazırlanan ve inşaatla ilgili yerel ve merkezi makamlara verilecek her türlü plan, şartname ve diğer teknik doküman, bir mimar tarafından damgalanmalıdır. Eğer yasalar teknik dokümanların damgalanması konusunda bazı istisnalar getiriyorsa, dokümanları resmi makamlara veren kişiler bu istisnai durumu dokümanların üzerine kaydetmelidir. Bu koşullara uymayan teknik dokümanlara dayanılarak verilmiş olan hiçbir izin geçerli sayılmayacaktır.